

BRIS

We know
books

IULIAN NOHAI

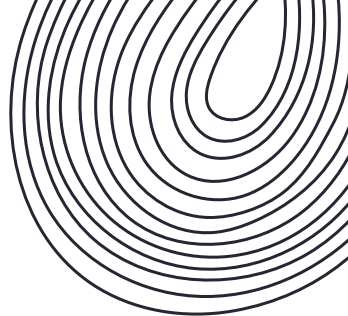
SELF-fiori
din mașina
timpului

EDITURA

CREATOR

BRAȘOV 2023

Cuprins

Pășind cu încredere în lumea
minunată a copilăriei · 5

Acul și ața · 9

Albă ca zăpada · 11

Broscoiul și prințul · 13

Câinele și pisica · 16

Cățelușul · 18

Cocoșul și curcanul · 19

Curcubeul · 22

Găini și porumbei · 24

Gărgărița · 26

Greierele și furnica · 28

Jucăria · 30

La bunici · 31

La circ · 33

La stadion · 35

Lampa și veioza · 39

Lebăda și pelicanul · 41

Luna · 43

Melcul · 44

Mincinosul	· 46
Mircea, Ștefan și Mihai	· 48
Motanul încălțat	· 50
Nori	· 52
Ora de citire	· 53
Oul și găina	· 55
Păcală și Tândală	· 57
Porecle	· 59
Poveste	· 61
Povețe din proverbe	· 63
Rățușca și pisica	· 65
Roata lumii	· 67
Rugăciune	· 69
Șoarecele și pisica	· 71
Șotron	· 74
Spanacul și urzica	· 76
Vine primăvara	· 78
Zoo	· 80

Pășind cu încredere
în lumea minunată
a copilăriei

Citind această carte, descoperim poetul Iulian Nohai, om cu o profundă pregătire realistă, aflat la vârsta deplinei maturități, care se dovedește a fi și un poet înzestrat cu har și dăruit cu mult talent în alegerea cuvintelor potrivite, care să fie și pe înțelesul celor aflați la primul lor contact cu lumea mirifică a basmelor, a poveștilor cu tâlc, a fabulelor moralizatoare care au fermecat atâtea și atâtea generații de copii.

După cum ne-a mărturisit Iulian Nohai, și-a crescut copiii cu minunate povestiri în versuri și în proză, izvorâte din bogata imaginație a copilului din sufletul său, lucrări din care, în sfârșit, s-a hotărât să adune câteva într-un volum de poezii.

El este convins că aceste poezii ar trebui citite de copii la o vârstă cât mai fragedă, înainte ca gândurile și sufletele lor să fie alterate de influențele negative ale internetului, tabletelor sau telefoanelor mobile. Căci ce poate fi mai frumos și mai necesar pentru

un copil care face primii pași în viață, în această lume nebună, neînțeleș și de multe ori, nebagat în seamă, dar care bate insistent și curios la o ușă, care ar trebui să i se deschidă de la sine invitându-l să cunoască lumea din jurul său citind, desenând, răsând, veselindu-se și jucându-se fără nicio grijă, aprinzând soarele pe drumul tatălui său și culegând o floare pentru mama sa.

Poetul a reușit cu un umor bine dozat, pe un ton hâtru, cu un discurs adaptat bagajului de cunoștințe al copiilor, alegând cu grijă temele poeziilor pentru a fi cât mai atractive și mai incitante, pentru a umple cu frumusețe și bună dispoziție viața lor, educându-i astfel prin și pentru sentimente demne, curate, sincere, altruiste, pentru o viață împlinită și înălțătoare. El nu lasă cititorul să se plictisească, povestind într-un ritm alert, susținut și de plastice figuri de stil, alternând scene spumoase, cu personaje caricaturale, ce fac mesajul ușor de înțeleș și bine primit.

În lumea minunată a lui Iulian Nohai se pot întâlni personaje din basmele copilăriei (Albă ca zăpada, Broscoiul și prințul, Câinele și pisica, Greierele și furnica, Lebăda și pelicanul, Motanul încălțat, Oul și găina, Melcul, Păcală și Tândală); copiii pot face cunoștință cu arena circului; pot merge pe stadioane; pot face vizite la bunici; se pot juca cu fel de fel de

jucării; dar pot cunoaște și mari eroi ai neamului românesc (Mircea cel Bătrân, Ștefan cel mare, Mihai Viteazul) care și-au dăruit întreaga viață păzirii și creșterii gliei strămoșești, pentru ca pruncii de mâine să poată râde soarelui. Poetul îi învață și cum să se roage la bunul Dumnezeu pentru pace și sănătate, chiar dacă, după cum văd cu proprii lor ochi, lumea pare un fel de Grădină Zoologică.

Și totuși, ca din totdeauna și pentru totdeauna un curcubeu binevoitor, „prins de cineva-ntr-un cui / drept de-naltul cerului” trebuie să le păzească de rele și nevoi, magicele clipe pline de continuă curiozitate și veșnică uimire ale binecuvântatei lor copilării.

George D. Piteș

Acul și ața

Cu acul dacă vrei să-ncepi,
Nu faci decât să te înțepi
Oricât sucești sau învârtești,
Mai mult lărgești și găurești

Cu acul și cu pânza toată
N-o să faci bluză niciodată
Cel mult, vă spun pe încercate,
Faci două mâneci însăilate

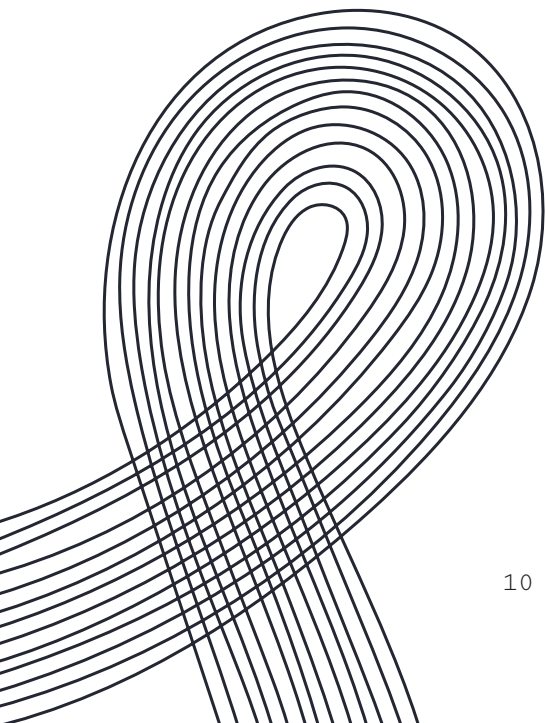
Cu ața doar, pe lângă pânză
Iar n-o să faci prea mare brânză
Mai legi un colț, ici-colo, poate
Dar n-ai la urmă rezultate

Ața o înnozi, o împletești, o tai
Dar bluza ce-o doreai n-o ai
Decât un car de nervi și poate
Măinile-n ață înnodate.

Dar acului de-i pui și ață,
Este, desigur, altă viață
Tai pânza și apoi o coși
Și faci și bluză și cămăși.

Așa și-n viață, ăsta este rostul,
Tu singur te spetești ca prostul
Să faci un lucru complicat
Căci la final, te iei de cap.

Dar dacă ai colegul potrivit
Târâș-grăpiș sau chiar mai opintit
E sigur chiar și răspicat de spus
Obții cam tot ce ți-ai propus

Albă ca zăpada

Pe-un picior de plai
Pe-o gură de rai
Își mărește graba
Albă ca Zăpada.

Este supărată
Că a fost trădată
Și-ncă nu puțin
Chiar de frații Grimm.

Cineva i-a zis
Că tot ei au scris
O poveste-aleasă
C-o cenușăreasă.

Și a mai aflat
Lucru-adevărat
De Cenușăreasă,
Că va fi mireasă.

Ș-atunci s-a pornit
La drum negreșit
Cu ei să vorbească
Și să-i răzgândească.

Dacă o fi poate
Peste 7 state
În acel regat
Noră de-mpărat?

Și dacă tot, poate,
Peste 7 ape
Cea Cenușăreasă
O fi mai frumoasă?

Broscoiul și prințul

Lângă lacul de cleștar
Cu ochii sclipind a jar
Într-o seară înnorată,
Se plimba pe mal o fată.

Și cu-n pas ușor săltat
Fata cea de împărat
Se grăbea, după privire,
Ca pentru o întâlnire.

Fusese un bal aseară
În grădina cea de vară
Și a cunoscut un prinț,
Frumușel și cu bun-simț.

Și-au dat întâlnire, dar,
Lângă lacul de cleștar.
Așteaptă prințesa noastră
Ca o florică-n glastră

Dar când s-a mai plictisit
A luat lacul la-nvârtit
Și când îi veni să-njure
A mai dat câteva ture.

Când, din nou, s-a așezat,
Cât privea în gol spre lac,
Aude în jur „oac-oac”
Și se-arată un brotac.

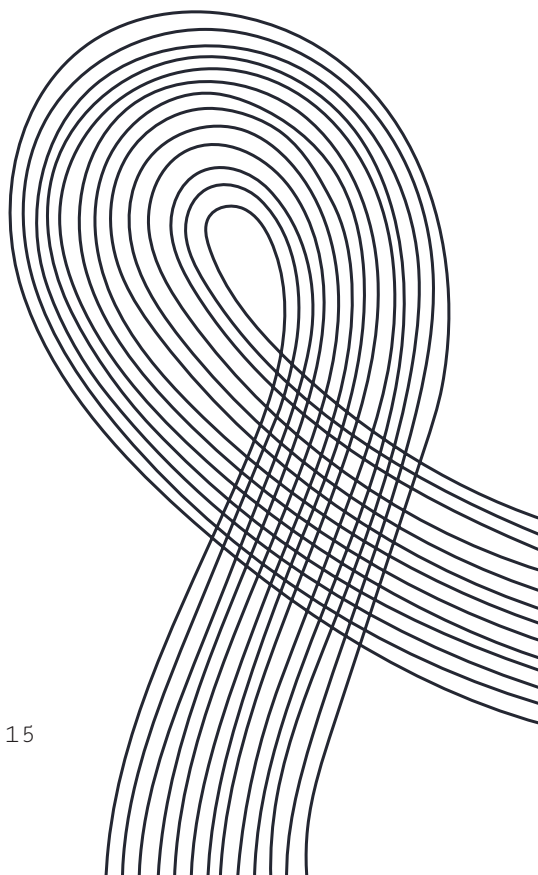
Urâțel, e puțin spus,
Cu spatele-un pic adus
Cu niște mânuțe scurte
Și-ncepu a-i face curte.

Când prințesa vru să plece
Dă un șirețel să-și lege
Și așa, din aplecat,
A pupat broscoiu-n cap.

Și, parcă spărgând o coajă,
S-a rupt urâcioasa vrajă,
Și să vezi ce boroboată,
Se trezi cu prințu-n față.

Cu așa o întâmplare,
Nu vă fie de mirare
Daca-un măr un pic bubos
Este dulce și gustos

Sau o haină un pic roasă
E cumva mai călduroasă
Sau sub o mai tristă față
Nu-i norocul tău în viață.

Câinele și pisica

Dacă n-ai prieteni buni
Doar amici de azi și mâine,
Așa ca să te răzbuni,
Ai putea să-ți iei un câine.

Și-o să vezi, zi după zi,
Că ai un suflet în casă,
Care, clar, te va păzi,
Chiar cu viața, fiindcă-i pasă.

Dacă ești mai abătut
Este pregătit și gata
La un drum de străbătut
Sau să te-aline cu joaca.

Și o să mai fii surprins
Cât de repede-nțelege
Doar ce l-ai privit și-a prins
Ce vrei de la el și-i lege.

Alții-își iau pisică-n casă
Și nu zic că ar fi rău,
Dar pisicii nu prea-i pasă
Ce se-ntâmplă-n jurul său.

De-i sătulă și-i e bine
Toarce fin și se răsfăță,
E prietenă cu tine
Și se gudură, că-i hoță.

Însă dacă nu-i sătulă
Sau n-ai mângâiat-o azi
Supărată-i și fudulă
Chiar dacă de febră, arzi.

Și-ntre ei, că-i poartă pică,
Nu degeaba, zic și eu,
Câinii fug după pisică
Și o latră toți, mereu.

Acum fiecare-alege
Cum crede de cuviință
Și ce-a semănat culege
Pe cale de consecință.

Cățelușul

Cățeluș cu părul lins
Lasă rața că te-am prins.
Las-o în pace pe rățușcă
Și întoarce-te în cușcă

Astăzi îți pleacă stăpânii
Tot sfârșitul săptămânii.
Și să te găsească-n post,
Să simtă că ai un rost.

Și când se întorc din nou
Tu să fii în postul tău
Să vadă că totu-i bine
Și să vină toți la tine.

Să te mângâie pe păr
Că le-ai fost de ajutor
Să te-alinte toți frumos.
Și să-ți dea muncitul os.